

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/539/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713212336
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3713212336.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa U., zastúpeného Advokátskou kanceláriou V. proti odporcom X/ C.t XXXX/XX., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému D., zastúpenej H. v konaní o zaplatenie 506,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26. februára 2014, č. k. 7C/262/2013-75, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 506,52 eur s 9 % úrokom z omeškania, ročne od 21.04.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.10.2010 do 20.04.2011 vo výške 11,60 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň uložil odporcom povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania 183,60 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 261 ods. 3 písm. d) a § 497 Obchodného zákonníka § 52 ods. 1 až 3 § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 2 ods. 1 písm. a), b) § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b) § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., § 524 ods. 1, 2, § 531 ods. 1, § 546 Občianskeho zákonníka. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa dňa 26.04.2006 uzavrel s odporcami 1/, 2/ zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol odporcom úver vo výške 9958,18 eur a odporcovia 1/ , 2/ sa úver zaviazali splácať pravidelnými 60 mesačnými splátkami vo výške 72,36 eur do konečnej splatnosti úveru 20.04.2011. Predmetnou zmluvou vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/ a 2/ právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, nakoľko podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvou sa navrhovateľ v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť odporcom 1/, 2/ ako fyzickým osobám - nepodnikateľom peňažné prostriedky a odporcovia 1/, 2/ sa tieto zaviazali splácať v pravidelných splátkach. Podľa názoru súdu prvého stupňa tvrdenie odporkyne 2/ o tom, že na základe Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 18.06.2008, uzavretej medzi odporcom 1/ a odporkyňou 2/, sa odporca 1/ zaviazal uhradiť všetky záväzky, vrátane záväzku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, konštatoval, že nedošlo k prevzatíu dlhu, nakoľko navrhovateľ, ani jeho právny predchodca neudelil súhlas k tomu, aby bol spoločný záväzok odporcov 1/, 2/ prikázaný v rámci vyporiadanie BSM odporcovi 1/. Z uvedeného dôvodu napriek vyporiadaniu

bezpodielového spoluvlastníctva manželov - odporcov 1/ a 2/ ohľadom záväzku zo zmluvy o úvere č. 0363014655 nedošlo k prevzatíu dlhu podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým vo vzťahu k právnomu predchodcovi navrhovateľa ostala dlžníkom aj odporkyňa 2/. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že odporcovia 1/, 2/ svoje zmluvné povinnosti neplnili a dňa 20.04.2011 nastala konečná splatnosť úveru. Tým vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie dlžnej sumy spolu v sume 4038,83 eur, ktorú si navrhovateľ uplatnil vo výške 506,52 Eur ako nesplatenej istiny úveru, t. j. 7 splátok za obdobie od 20.10.2010 do 20.04.2011. Zvyšné splátky si navrhovateľ v konaní neuplatnil. Konštatoval, že pohľadávka uplatnená navrhovateľom voči odporcom 1/, 2/ je čo do základu i čo do výšky dôvodná v celom rozsahu a návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu. V súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/95 Z. z. rozhodol aj o navrhovateľom uplatnenom príslušenstve pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovania a bránenie práva proti odporcom, ktorí vo veci úspech nemali.

Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa 2/, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a návrh navrhovateľa voči odporkyňi 2/ zamietol. Súdu prvého stupňa vytýkala, že sa nevyporiadal so skutočnosťou, že medzi odporcom 1/ a odporkyňou 2/ bola uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM podľa § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorú podpísali dňa 18.06.2008. Vyjadrila presvedčenie, že dohoda bola zaslaná všetkým finančným inštitúciám, z ktorých odporca 1/ úvery čerpal. Súdu prvého stupňa ďalej vytýkala, že nevykonal žiadne dokazovanie, či právny predchodca navrhovateľa o tejto skutočnosti mohol vedieť, nakoľko odo dňa uzavretia dohody nebola kontaktovaná a vyzývaná na úhradu dlžnej čiastky. Poukazovala na to, že navrhovateľ jej nedoručil oznámenie o postúpení pohľadávky, a teda nemohla mať vedomosť ani o tom, že k postúpeniu pohľadávky došlo. Vytýkala, že prvostupňový súd v konaní nevy počul odporcu 1/, ktorý by dokázal, že predchodca navrhovateľa mal vedomosť o dohode uzavretej medzi odporcami. Zároveň uplatnila námietku premlčania.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému návrhu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Poukazoval na tú skutočnosť, že v danom prípade ide o obchodno-záväzkový vzťah i napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, preto mal za to, že je nutné posudzovať predmetný záväzkový vzťah v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporkyňou 2/ vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivu a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia účastníkov mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky odporkyne 2/, uvedené v podanom odvolaní preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutia vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa dodáva nasledovné :

Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa a odporcovia 1,2 uzavreli dňa 26.04.2006 zmluvu o splátkovom úvere, pričom sa zaviazali odporcovia úver vo výške 100 000,- Sk (3319,40 Eur) splácať po 2180,- Sk (16,81 eur) mesačne s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 20.05.2006 a posledná dňa 20.04.2011. Splátky úveru boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil 7 splátok, ktoré neboli odporcami zaplatené v období od 20.10.2010 do 20.04.2011. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh bol podaný na súd dňa 16.09.2013, navrhovateľom uplatnené splátky boli splatné v období 3 rokov pred podaním návrhu. Za použitia ust. § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákona o premlčaní. Súd prvého stupňa tak postupoval správne, keď navrhovateľovi priznal nepremľčané splátky, tak ako si ich tento v podanom návrhu uplatnil.

Odporkyňa v podanom odvolaní okrem uznesenia námietky premlčania súdu prvého stupňa vytýkala, že sa nevyporiadal s tou skutočnosťou, že medzi odporcom 1/ a odporkyňou 2/ bola uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM. Vyslovila presvedčenie o tom, že táto dohoda bola zaslaná všetkým finančným inštitúciám, z ktorých odporca úvery čerpal. Vytýkala súdu, že nevykonal žiadne dokazovanie zamerané na tú skutočnosť, či právny predchodca navrhovateľa o tejto skutočnosti naozaj nemohol vedieť a nevyužil možnosť vypočutia odporcu 1/.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, stanovenú v § 101 a v § 120 ods. 1 prvej vety O.s.p. alebo preto, že táto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že medzi odporcami 1/, 2/ bola uzavretá dňa 18.06.2008 dohoda o vyporiadaní BSM podľa § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka na základe, ktorej sa odporca 1/ zaviazal uhradiť aj záväzok na základe predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.04.2006. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia správne konštatoval, že nedošlo k prevzatiu dlhu odporcom 1/ podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu absencie súhlasu navrhovateľa, nakoľko k platnému prevzatiu dlhu môže dôjsť na základe písomnej zmluvy uzavretej medzi dlžníkom a treťou osobou len za predpokladu, že k takémuto úkonu udelil súhlas veriteľ, t. j. v danom prípade navrhovateľ. Navrhovateľ udelenie takéhoto súhlasu popieral. Odporkyňa 2/ v konaní dôkazné bremeno neuniesla, nepreukázala, že navrhovateľ s predmetnou dohodou uzavretou medzi odporcami 1/, 2/, súhlas udelil.

Pokiaľ súdu prvého stupňa odporkyňa 2/ vytýkala, že v konaní nevyočul odporcu 1/, ktorý by potvrdil, že právny predchodca navrhovateľa mal vedomosť o dohode uzavretej medzi odporcami, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa nedopustil ani v tomto smere žiadneho procesného pochybenia. Z obsahu spisu vyplýva, že odporca 1/ na adrese svojho trvalého pobytu nebýva už dlhšiu dobu (oznámenie Okresného riaditeľstva PZ SR, odbor poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ J. L. zo dňa 28.10.2013), nepoberá dávku a príspevky v hmotnej núdzi (správa I. práce sociálnych vecí a rodiny J. L. zo dňa 07.11.2013), nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny J. L. (správa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny J. L. zo dňa 13.11.2013),

matka odporcu 1/ oznámila súdu, že nemá žiadne vedomosti o odporcovi 1/, nevie kde sa nachádza alebo zdržuje a zároveň nesúhlasila s ustanovením za procesného opatrovníka pre odporcu 1/ (č. I. 60). Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti oznámenie právneho zástupcu odporkyne 2/, v ktorom oznámil, že odporkyňa 2/ nemá vedomosť o adrese odporcu 1/ s tým, že posledného pol roka neplatil nič na výživné na ich spoločné dieťa, absolútne ich nekontaktuje, z ktorého dôvodu nie je ani schopná zistiť jeho súčasný možný pobyt (č. I. 64 spisu). S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa uznesením zo dňa 13.01.2014, č. k. 73/262/2013-65, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.01.2014 ustanovil odporcovi podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka na jeho zastupovanie až do právoplatného skončenia konania. S prihliadnutím na uvedené, ako aj na samotné vyjadrenie odporkyne tak nebolo možné odporcu 1/ v konaní vypočúť.

Neobstojí ani odvolacia námietka odporkyne 2/, že navrhovateľ jej nedoručil oznámenie o postúpení pohľadávky, a teda nemohla mať vedomosť o tom, že k postúpeniu pohľadávky došlo. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že odporcovi 1/, ako aj odporkyňi 2/ právny predchodca navrhovateľa oznámil postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka podaním zo dňa 18.07.2011, na preukázanie, ktorej skutočnosti predložil aj podací hárok s dátumom podania 20.07.2011.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.